

Kto chce vládnuť
s Kristom v nebi,
musí Ho nechať vládnuť
vo svojom srdci na zemi.
John Wesley

Úprimné srdce voči Bohu

V tom čase prišiel k ľudskému kráľovi Ásovi videc Chanáni. Povedal mu: Pretože si sa spojil na sýrskeho kráľa, a nespojil si sa na Hospodina, svojho Boha, uniklo ti z ruky vojsko sýrskeho kráľa. Neboli Kúšejsi a Líbyjsi početným vojskom s veľkým množstvom vozov a jazdcov? Keď si sa spojil na Hospodina, vydal ti ich do rúk. Lebo oči Hospodinove prehliadajú celú zem, aby ukázal svoju moc tým, čo majú voči Nemu úprimné srdce. Bláznivo si si v tom počínal, lebo odteraz budeš mať vojny.

2. Kron. 16, 7 – 9

Keď pozorujem, čo sa deje v Cirkvi Pána Ježiša na Slovensku, vidím, že v našej krajine Boh niečo pripravuje. Viacerí ste si možno všimli, ako na východnom Slovensku dochádza k duchovnému prebudeniu medzi Rómami. Povstávajú nové rómske zbory v Spišskej Novej Vsi, Poprade, v Hlynnom, v Košiciach, v Čičave a inde, skrze službu služobníkov z rôznych cirkví. Takisto môžeme vidieť ako sa Boh koná s Rómami v našej cirkvi, resp. skrze službu našich kazateľov (Gerlachov, Slavkovce, Kráľovský Chlmec).

Nedávno som sa zúčastnil Konferencie pre pracovníkov s mládežou, na ktorej sa zúčastnilo asi 700 služobníkov (nie návštevníkov mládeže!), ktorí sa venujú dorastencom a mládežníkom. Verím, že som tam medzi tými 15 až 25 ročnými mladými ľuďmi videl generáciu, ktorá zatrasie našou krajinou.

Začiatkom 90-tych rokov po páde komunizmu zažila naša krajina menšie prebudenie. Kostoly a modlitebne prakticky vo všetkých cirkvách sa zaplňali hľadajúcimi ľuďmi. Potom nastalo také obdobie sucha, púšte, kedy aj keď sa Boží služobníci snažili (kázali, modlili sa, slúžili) – všeobecný duchovný prielom to neprinieslo. Vidím, že po období viacročného sucha Boh niečo prebúdzá, niečo plánuje a Jeho oči prehliadajú našu krajinu, „aby ukázal svoju moc tým, čo majú voči Nemu úprimné srdce“. Boh tu niečo chystá, a chce si použiť aj nás a naše zbory a jedinou prekážkou je stav nášho srdca. Verím, že „Hospodinove oči“ pozerajú aj po našich zboroch a hľadajú Teba i mňa, aby si nás mohol použiť. Ja osobne chcem byť súčasťou toho, čo Boh chystá v tejto krajine, v mojom meste. Chceš to aj ty? Verím, že áno, ale treba sa spýtať, čo vidí Boh, keď pozerá na naše srdce? Je úprimné, je otvorené pre Boha? Nestvrdo počas rokov stereotypného zborového života, ako srdce kráľa Asu? Kráľ Asa dlhé roky svojej vlády horel pre Hospodina (2. Krn 14. a 15. kapitola), ale jeho srdce sa postupne zavrelo a stal sa pre Boha nepoužiteľným. Nebuďme prekážkou toho, čo Boh chce robiť v našich mestách, naopak, urobme všetko pre to, aby „oči Hospodinove“ pozreli na nás a aby na nás Boh ukázal svoju silu.

Štefan Rendoš

Ďetský víkend v Jelke, apríl 2011

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 7 - Plánovanie misie miestneho zboru, 3. časť

1. Nadväzovanie kontaktu s okolím

Naše svedectvo v okolí, v ktorom sa nachádzame, by malo vždy byť sprevádzané prejavmi nefalšovanej služby, pričom zvláštny čas misie nie je výnimkou. Nemáme o Ježišovej láske len hovoriť, ale ju aj prakticky prejavovať. Misijné tímy, ktoré navštevujú tých, čo sú nútení zostávať doma, poskytnú niekoľkohodinový oddych opatrovateľom alebo poskytujú podporu mladým rodičom, budú mať dopad na tých, ktorí sa nedajú zasiahnúť skrze akcie vonku, či gospelový koncert. Fakticky všetko, čo tým robí, by malo niesť znaky Kristovho súcitu a lásky.

Misia od dverí k dverám

Som si však istý, že je stále rozhodne dôležité navštevovať ľudí v ich domovoch. Jeden z najefektívnejších spôsobov, ako robiť misiu od dverí k dverám je, aby si hostiteľský zbor zvolil pravidelný spôsob navštevovania vybranej skupiny domov. Efektívne svedčenie od dverí k dverám by malo byť stálou aktivitou. Je oveľa lepšie navštíviť sto domov štyrikrát do roka, ako tisíc domov raz za päť rokov. Misijne zmysľajúca cirkev sa môže zapojiť do svedčenia od dverí k dverám tak, že bude niekoľkokrát ročne rozdávať zvláštne pozvánky alebo časopisy. Toto sa môže opakovať rok čo rok, až kým sa rozvinú skutočné vzťahy a návštevy sa stanú súčasťou miestneho života. Keď už sú takéto základy položené, práca od dverí k dverám v kontexte misie je oveľa efektívnejšia. Člen zboru, ktorý navštevoval počas jedného alebo viacerých rokov určitú ulicu, môže vziať jeden hosťujúci tím, aby im predstavil kontakty, ktoré doteraz vo svojom okolí nadviazali.

Dynamika ulice

Niektoré formy kresťanského svedčenia vonku sú natoľko trápne, že som sa pri nich až cítil zahanbený, že som kresťan. Ale nemusí to byť vždy takéto. Pred niekoľkými mesiacmi som bol v Londýne na námestí Leicester Square, keď som prešiel okolo štyroch mladých mužov, ktorí vynikajúcim a profesionálnym spôsobom spievali tradičné piesne. Zhromaždil sa dav asi dvesto ľudí a ich predstavenie pokračovalo spevom „spirituálov“ ako napr. „Odložím svoj meč a štít“ (Gonna lay down my sword and shield“) a „Suché kosti“ („Dry Bones“). Kvalita ich predstavenia sa vyrovnala tomu, čo sa hrá v divadlách na druhej strane ulice v Shaftesbury Avenue. Postup-

ne medzi piesne vkladali krátke svedectvá a predstavenie sa stalo mocným a presvedčivým svedectvom. Počas miestnych zborových misií sme využívali pouličné divadlo, spevácke zbory, jazdcov na bicykli s jedným kolesom, aj artistov na vysunutej hrazde, aby sme pritiahli dav a predstavili okoloidúcim dobrú správu o Ježišovi.

Slávnosti obce

Počas niekoľkých rokov naše tímy rozvinuli programy zvané „náhodné dobrosrdečné činy“, v ktorých robia veci pre miestnu obec s jediným motívom, a to byť láskavý. Raz som videl tím, ktorý za sparného dňa rozdával 500 chladných plechoviek Coca Coly v jednom mestskom centre v Kalifornii a som si istý, že týmto činom získali ľudí pre misijné rozhovory oveľa efektívnejšie, než skrze nejakú farebnú lesklú brožúru. Verím, že každý zbor môže zorganizovať pravidelné evanjelizačné stretnutia každý rok. Keď som ešte slúžil ako kazateľ, zvykli sme 5. novembra organizovať evanjelizačnú slávnosť s ohňostrojom. Po celej obci sme porozdávali lístky. Okrem profesionálneho ohňostroja, veľkých ohňov a dobrej hudby, sme predniesli aj osemminútový príhovor, kým ľudia prežívali opečené zemiaky. Pre stovky ľudí, ktorí tu stáli, to bolo príležitosťou zamyslieť sa nad životom a vierou. A čo je ešte dôležitejšie, stalo sa to jadrom nášho zborového evanjelizačného programu a príležitosťou pre členov priviesť svojich priateľov medzi nás.

2. Kontakt s deťmi

Cirkevná práca s deťmi sa v zborovom živote stala akoby službou Popolušky. Je nezaistená, suchopárna a neúčinná. Jednako však mnohí oddaní kresťania urobili svoje prvé kroky viery, keď boli ešte deťmi. Deti sú novo vznikajúcou generáciou a ak ich chceme zasiahnúť, potrebujeme na to voliť súčasné a relevantné spôsoby. V našej práci s deťmi veľmi často využívame techniky, ktoré boli efektívne pred štyridsiatimi rokmi, ale dnes už dávno vypršala ich spotrebná doba. Ak chceme vedieť, kde sa 5 – 10-ročné deti dnes nachádzajú, pozrieme si v sobotu ráno televíziu. Je to veľmi prepracovaný, pompézny, multi-mediálny, popovo-orientovaný pokus o kontakt s javmi, čo netrvajú viac ako tri alebo štyri minúty. Misia medzi deťmi si stále viac vyžaduje, aby sme používali prepracované audiovizuálne prostriedky a tvorili vynaliezavé programy. Papier a pastelky už nie sú

dostačujúce, aby sme upútali ich pozornosť alebo skrze ne hovorili o Ježišovi.

V trvalej misii miestneho zboru potrebujeme zmysľať kreatívne a radikálne. Musí sa nedeľná škola stretávať v nedeľu? Ako môžu misijné programy nie len odhaliť nové skupiny detí, ale tiež vzrušujúcimi a relevantnými spôsobmi uľahčiť ich výchovu? Jedna z najefektívnejších nedeľných škôl celej krajiny sa stretáva každý štvrtok večer v mojom zbore. Osemdesiat detí sa zúčastňuje na platení za jedno požíčanie videa. Je na to zoznam čakateľov. Kvalifikovaní učitelia drámy skúmajú biblické príbehy tak, že využívajú drámu, hry a detské predstavenia. Rodičia stoja v rade pri dverách, aby to videli. Jedna z najlepších ciest, ako zasiahnúť dospelých je skrze ich deti, ale detskú pozornosť získame len vtedy, ak do programu investujeme mnoho energie a predstavivosti.

Niektoré z detských misijných aktivít, ktoré používame v organizácii *Zvestuj Ježiša* sú nasledujúce:

Rodinné stíšenia

Zahŕňajú návštevu rodín, ktoré sa každé ráno stretávajú po domoch na tímové stíšenia. Dôraz je na zúčastnení sa, deti všetkých vekových skupín sa podieľajú na hudbe, dráme, čítaní a kvízoch.

Detské prázdninové kluby

Tieto obyčajne fungujú každé ráno počas misie (v čase školských prázdnin) zhruba od desiatej ráno do dvanástej na obed. (Aby sme vyhovelí legálnym bezpečnostným opatreniam odporúčame, aby kluby trvali menej než dve hodiny.) Dôraz sa dáva na zábavu, aktivity a tvorivosť, často sú to programy, ktoré navrhli organizácie ako napr. Detská misia.

Kluby vo dvore

Skupina miestnych detí pozve svojich priateľov na popoludňajší klub do ich vlastného dvora. Po hrách a grilovačke nasleduje krátky biblický príbeh.

Večerné aktivity

Táboráky, športové večery, hľadanie pokladu a tímové hry sú dobrým spôsobom, ako prilákať deti. Priateľstvá, ktoré vzniknú medzi vedúcimi a deťmi, mnohých privedú k viere v Ježiša.

pokračovanie nabudúce

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Pozrite sa na túto ženu a zapamätajte si ju!
Svet sa stal nemravným,
ale takým vlastne vždy bol
a ocenenie nedostane vždy ten,
kto je ho viac hoden...

Nedávno, vo veku 98 rokov zomrela žena, ktorá sa volala Irena Sendler. Bola katolíckou sociálnou pracovníčkou. Jej otec, lekár, zomrel na týfus. Mnohí z jeho pacientov boli Židia a tak s nimi Irena veľmi sympatizovala.

Počas druhej svetovej vojny získala Irena povolenie pracovať vo Varšavskom gete ako inštalatérka/zváračka. Mala k tomu svoj dôvod. Irena vedela o tom, aké majú nacisti plány so Židmi. V taške s náradím vynášala deti z geta, v zadnej časti svojho nákladného auta mala miesto pre staršie deti. Tam tiež vozila psa, ktorého vycvičila štekať, keď auto prechádzalo bránou. Vojaci to nechceli riešiť a štekanie tiež mohlo zamaskovať zvuky, ktoré deti prípadne mohli vydávať.

Počas svojej činnosti Irena dokázala takto zachrániť až 2500 detí. Chytili ju. Nacisti jej polámali nohy, ruky a brutálne ju zbili. Irena si viedla poznámky o všetkých deťoch, ktoré sa jej podarilo vyslobodiť. Poznámky schovávala vo fľaši, ktorú zahrabala pod strom vo svojej záhrade.

Po vojne sa pokúsila nájsť rodičov a znova spojiť rodiny. Ale väčšina skončila v plynových komorách. Deti sa dostali do detských domovov a boli adoptované. V roku 2007 bola Irena Sendler nominovaná na Nobelovu cenu za mier. Ale zvolená nebola. Cenu dostal Al Gore za projekt o globálnom otepľovaní...

8. mája uplynie 66 rokov od ukončenia druhej svetovej vojny. Miliómy ľudí vtedy boli zabití, znásilnení, upálení, umorení hladom a ponižení! Dnes, keď sa začínajú ozývať hlasy, že Holokaust je mýtus, je treba pripomínať svetu, čo sa vtedy stalo, aby nezašiel. Stále existujú ľudia, ktorí sú schopní to zopakovať.

Ďakujeme Bohu za ľudí ako Irena, ktorí sú schopní a ochotní riskovať i vlastný život pre dobro druhých, v boji proti zlu, ktorého je okolo nás tak veľa! A prosíme o múdrosť a vytrvalosť, aby sme dokázali žiť tak, aby našimi životmi bol oslávený náš milostivý Boh!

L.P., zdroj: http://en.wikipedia.org/wiki/Irena_Sendler

Stopa matky!

„...spomínam si na tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará matka Loida a tvoja matka Eunika.” (2Tim 1,5)

Biblia vykresľuje rôzne obrazy matiek a hoci neboli dokonalé, každá z nich rozpráva svoj príbeh. Mojžišova matka porušila nariadenie, aby zabezpečila Mojžišovi bezpečie a naučila ho viere svojho ľudu. Potom sa spomína jedna matka, ktorá prišla pred kráľa Šalamúna a bola pripravená radšej prísť o svoje dieťa, než ho dať zabiť. Matka Jakuba a Jána tak milovala svojich synov, že chcela, aby sedeli po oboch stranách Pána Ježiša v jeho budúcom kráľovstve. A Pavol videl v Timoteovi muža zaručeného charakteru pre jeho „vieru, ktorú mala už jeho stará matka Loida a jeho matka Eunika.” To najdôležitejšie, čo o Timoteovej matke vieme, je to, že bola veriaca. Hoci vieru nemôžeme „zdediť”, môže sa odovzdávať z generácie na generáciu prostredníctvom vplyvu zbožných rodičov.

Malý chlapec raz v nedeľnej škole zabudol, čo má povedať. Jeho matka sa naklonila k nemu a zašepkala nápoedu: „Ja som svetlo sveta.” Dieťa zažiarilo a potom oduševnene povedalo: „Moja mamička je svetlo sveta!” My ostatní sme sa usmiali, ale pravda je taká, že matky píšu do srdca svojich detí to, čo ani ruka času nedokáže zmazať. E. W. Caswell povedal: „Až neskôr v živote sa ľudia obzerajú dozadu a vidia, ako matkina ruka a srdce formovali ich budúcnosť.” Chuck Swindoll dodáva: „Ak ste mali dobrú mamu, dobré ovocie budete zbierať po celý zvyšok života. Ak vaša mama nedbala o vaše potreby, možno z toho, čo ste si vytrpeli, sa nedá zmazať. Či už v dobrom alebo v zlom, stopa matky je trvác.” Takže milá matka, akú stopu zanechávaš v živote svojich detí?

Bob Gass (uverejnené s povolením z prílohy Nahlasu)

Ku dňu matiek

Mamička moja
 zdobia ťa vrásky.
 Dávam ti kvietok
 zo srdca, z lásky.

Oči s ťa nezábudky
 je pohľad matky.
 Srdce jej pohľad vládny,
 všetky strháva masky.

Mamička moja,
 krásne sú tvoje pohladenia.
 Keď ma zabolí dajme noha,
 pofúka, pohladí láska materina.

Dnes máš sviatok,
 dobre mi je v tvojom náručí.
 Venujem ti tento riadok,
 o tebe, o láske, čo ma naučí.

Bez teba je pustý tento svet,
 mamička moja, láska materina.
 Nech vo svete vojen niet,
 to si želim, čo je už báseň iná.

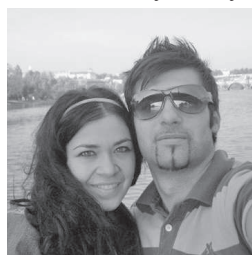
eXit - netradičné dobrodružstvo

Môžeš ho zažiť každý pondelok o 18.30 v kinosále Domu Odborov v Bratislave alebo cez priamy prenos (www.exiklub.sk). Priestor vytvorený pre ľudí ako si ty a ja... ľudí, ktorí veria, že život je o niečom viac, než len o tom, čo je našim očiam viditeľné. Našou túžbou je osloviť ľudí, čo objavili, že autentický život s Kristom je skutočným dobrodružstvom, ale taktiež mladú generáciu Bratislavy a okolia, premýšľajúcu o živote a jeho zmysle. Pondelkové stretnutia sú plné piesní s kresťanským posolstvom, divadelného umenia, multimédií a rôznych tém, ponúkajúcich možno doposiaľ nepoznaný a tak trochu netradičný pohľad na živú vieru a kresťanstvo ako také.

Viac informácií na www.exiklub.sk

Vlado Žák, pastor eXit mládeže:

V roku 2004 mi Boh vložil do srdca krásny, hoci vtedy len ťažko-predstaviteľný sen. Tým snom bolo spolu s eXit tímom vytvoriť miesto, kde by mladý človek v Bratislave mohol jemu zrozumi-

teľným spôsobom objavovať Božie srdce a dobrodružstvo, do ktorého si ho povoláva. Dnes, o pár rokov neskôr, sa tento sen pomaly, ale iste stáva realitou a verím, že to najlepšie je ešte len pred nami. Mám rád cestovanie a spoznávanie iných kultúr, hory, squash a makovú štrudlu mojej mamy. Obľúbené motto: „Nie je bláznom ten, kto sa dobrovoľne vzdáva toho, o čo

by aj tak prišiel, nato aby získal to, čo už stratiť nemôže.“ (Jim Elliot)

CHODÍTE NA EXIT?

Elvírka: Na eXit chodím vždy, keď mám možnosť. Nie je to pravidelne, keďže mi to práca alebo štúdium veľakrát nedovolí, ale vždy sa tam rada vrátim, lebo tam veľa načerpám do svojho života. Je to spoločenstvo mladých ľudí, ktorí horlivo chvália Pána a vedú mladých bližšie k Bohu.

Rasťo: Na eXit nechodím často, ale tento rok som bol asi 4 krát. Bol to úžasný čas, keď sa mladí ľudia zišli a chválili so skupinou eSPÉ nášho Pána. Mňa osobne zasiahla pieseň: Ty si Boh zázrakov, keďže každý deň vidím, aké úžasné veci koná náš Pán v mojom živote.

Takisto slovo Mira Tótha z Košíc bolo veľmi povzbudivé. A dokonca aj ja som sa našiel v jeho svedectve, keďže som chodieval s partiou drogového závislých, tak, ako jeho kamarát si tiež predstavujem, kde som s chalanmi húľil trávu /3x/. A som veľmi potešený, že náš Pán jeho kamaráta vyslobodil z objatia drog.

Ester: Návšteva eXitov je úžasným povzbudením a prínosom Božej prítomnosti do môjho života. Vidieť mladých ľudí chváliť Boha je ten najkrajší pohľad. Vidím to, aj keď Boha chválím v kapele, je to pre mňa obrovským požehnaním i svedectvom. A na eXite má takéto úžasné privilegium každý z nás! Tak mladí, neváhajte a užívajte si uctievanie Boha najlepšie, ako vieme! ☺

Jozef: Chodím na eXit asi pol roka. Som rád, že navštevujem tieto stretnutia. Boh koná cez pracovníkov, ktorí tam slúžia. A všetkým vám to odporúčam.

Campfest

4. – 7. august 2011

Ranč Kráľova Lehota

Téma: **NEODOLATEĽNÝ**

www.campfest.sk

Festival LUMEN

3. – 4. jún 2011

Trnava

Štrnásť štúdiových albumov, nominácie na ocenenie Grammy, dvadsaťpäť rokov hrania a koncertovania – toto všetko má na konte kresťanská pop rocková skupina **Newsboys**, ktorá navštívi Slovensko.

Newsboys počas svojej kariéry zažili veľmi veľa, a tak skutočne majú čo odovzdávať ďalej. Rezervujte si teda čas na **3. a 4. júna 2011** a prídte do Trnavy na Trojičné námestie načerpať z ich živej viery, pobavte sa na veľkolepej show a pokochajte sa v ich veľkom talente. Veríme, že na Festivale Lumen, ktorý bude opäť pre všetkých a zadarmo, nebudete chýbať! Newsboys tam budú, prídte aj vy so svojimi priateľmi!

Autor:	myslené priamky	1	sídlo na Novom Zélande	staroindická minca	český súhlas	solmizačná slabika	Pomôcky: sein, Marais amid	ruské kúpeľné mesto	osamotení	mesto v Rumunsku
kopal súpera							judejský kráľ			
dĺhé kňazské rúcho							križanec tiav povraz so slučkou			
Imrich (dom.)						bezhrbá ťava úder				
Pomôcky: Anapa, Otira, pana, kep	býv. ŠPZ Nitry nasával				rychlý (angl.) graf. zn. tónu					
more (angl.)				vesmír. agen. USA úzka doska					2	tmel
a podobne			časť ľuds. tela druh lamy, alpaka					stříbro (zn.) jeden (rus.)		
ruč. nástroj na syrký materiál							otič meno Komenského			
Pomôcky: sea, Asa, Arad, aki, odin, rapid	vojenská jednotka francúz. herec					tromf v kartách staroegypt. boh slnka				
pomleté oblie					kyselina a amoniak ovnutie (bás.)					chytala
mena Macaa				sorta hrozna patriaci Ote						
Radio Andorra			nenáročná obilnina ktorý (maď.)					tam vápencová oblasť		
ajatin (čes.)							večer. žen. plášť žen. meno (30.1.)			
patriaci litke						Alžbeta (dom.) kód angličtiny				
jeho (nem.)					glazúra					
						Anastázia (dom.)				

Nakloňte si uši a podte (tajnička).

Ako som ju našiel

Ako znovuzrodený kresťan som sa pravidelne modlil za svoju budúcu manželku. Mal som osemnásť rokov, keď som sa znovuzrodil a pochopil som, že keď budem mať partnerský vzťah, ktorý dá dohromady Boh, tak potom nemusím byť zranený a sklamaný. Za moju manželku som sa modlil asi osem rokov, než sme si s Martinkou povedali svoje áno.

Stalo sa to takto: Do môjho života prišlo obdobie, keď som veľmi túžil po manželke a rodine. Bolo to niečo ako Božie povolanie do konkrétnej situácie. Vedel som, že ak s tým nič neurobím, nemôžem ísť s Bohom ďalej. Aj keď som bol sklamaný z predošlých pokusov o vážnu známosť, rozhodol som sa, že v tejto oblasti niečo „podniknem“. Prvú som oslovil Martinku, pretože na túto tému sme sa už niekedy neúspešne rozprávali. Pozval som ju na večeru, kde sme sa dohodli, že sa budeme za náš vzťah modliť a hľadať Božie vedenie.

Martinka bola pre mňa atraktívna, aj keď nebola dokonalá. Mali sme spolu dobrý vzťah a veľa sme sa rozprávali, ale ja som stále hľadal nejaké potvrdenie, že máme byť spolu. Asi po troch týždňoch, keď som sedel vo vlaku a vracal som sa z jedného z našich stretnutí, čítal som si Bibliu a oslovili ma verše z knihy Kazateľ 11,4. Píše sa tam toto: „Ten, kto pozoruje na vietor, nebude nikdy siať a kto hľadá na oblaky, nebude žať.“ Z tohto verša som porozumel, že potrebujem ísť do nášho vzťahu vierou a neľadiť

na „poveternostné podmienky“, ktoré nie sú nikdy stopercentné. Potom nasledovali zásnuby, čas bližšieho spoznávania sa a tak tiež čas svadobných príprav. Vyvrcholením tohto krásneho obdobia nášho života bolo, že sme 25. mája 2002 uzavreli manželskú zmluvu a tak odštartovali náš spoločný rodinný život.

Vždy som chcel ženu, ktorú budem môcť milovať a obdivovať.

Chcel som ženu, s ktorou budeme slúžiť Bohu a vychovávať naše deti. Dnes sme spolu už deväť rokov a veľmi si cením, že sa máme stále radi, stále spolu slúžime Bohu a stále si máme navzájom čo povedať. Boh nám požehnal dve dcéry, Martinku a Viktóriu. Ako to už v živote chodí, sú chvíle, keď sme na dne, keď sa nedarí, keď sú deti choré a keď máme nepochopteľné konflikty. To najkrajšie v tom najhoršom však je, že nakoniec spolu kapitulujeme pred Bohom, odpustíme

si a milujeme sa ešte viac! „Kto nemiluje Boha, nepoznal Boha, pretože Boh je láska“ (1J 4,8).

P.S. „Milujem Ťa, Martinka, a chcem Ťa milovať navždy!“

Juraj

Toto svedectvo bude uverejnené aj v knihe, ktorú napísala moja manželka. Kniha bude mať názov Realita s Bohom a jej plánované vydanie je v tomto kalendárnom roku.

Božia láska

Božia láska je silnejšia než vietor, vyššia než najvyšší štít a hlbšia než dno oceánu. Zmenila môj svet.

Spoznávam Božiu lásku každý deň. Podriadila som jej celý svoj život, aby ma formovala, vyučovala, napomínala, posilňovala, usmerňovala a viedla (1. Kor. 13, 4-8).

Boh je láska. Boh v nás túži bývať. Tak nás stvoril. Sme v ňom reprezentantmi neba. On nás potrebuje na zemi, a aj my potrebujeme Jeho na zemi. Každý, kto sa narodil z Boha, je občanom neba a nehreší. Božia láska je v našich srdciach a Duch života nás učí, čo všetko nám je darované od nášho nebeského Otca. Je to milosť. Našou prvoradou prioritou je Božie kráľovstvo. Potom nám ostatné veci budú pridané. Boh nás povoláva a má pre každého svoj zámer. Prajem nám, aby nás Božia láska menila na obraz Boží.

Vaša sestra Anna B. z Trnavy

Žena ako bremeno?

S akou neznalosťou v duchovných veciach sa stretávali prví metodistickí kazatelia, spoznal Wilson Lee (1764-1804) v Kentucky, jeden z prvých cestujúcich kazateľov, ktorý bol vyslaný na „divoký západ.“

Raz kázal v jednom dome na slovo: „Kto nenesie svoj kríž a nejde za mnou, nemôže byť mojim učeníkom“ (L 14,27). V zhromaždení sedel neveriaci Holanďan a jeho žena, ktorej jedovatý jazyk otravoval ich manželstvo. Kázanie sa ich dotklo, nahlas plakali a rozhodli sa žiť nový život a vziať na seba svoj kríž. Lee ich napomenul a modlil sa za nich. Zhromaždenie bolo hlboko dotknuté. Lee ukončil bohoslužbu, lebo mal v ten večer kázať ešte na inom mieste a odišiel.

Po chvíli uvidel pred sebou na ceste muža s ťažkým bremenom na chrbte. Bol to ten malý Holanďan a niesol svoju ženu. Keď sa ho kazateľ opýtal, čo sa stalo jeho žene, muž odpovedal: „Nepovedal ste nám v kázni, že musíme zobrať na seba svoj kríž? Moja žena je stále s niečím nespokojná. Je to môj najväčší kríž, ktorý na svete mám. Tak ju nesiem, aby som zachránil svoju dušu.“

Lee si s nimi sadol, otvoril Bibliu, vysvetlil im Božie slovo a potom sa pomodlil. Keď sa po čase znovu vrátil na toto miesto, boli Holanďan a jeho žena zmenení. Ich manželstvo bolo šťastné a stali sa oporou zboru.

V. D. Schneeberger: Lid, zvaný metodisté

„Perličky“ z víkendovky

1.-3. apríl 2011 sme strávili spolu s 36 deťmi a 14 dospelými (vedúci a kapela) v dedinke Jelka, misijnom centre reformovanej cirkvi Betlehem. Pán nám dal zažiť nádherný čas a znovu len potvrdil, že život s Ním je dobrodružstvo, keď sa odvážime vo viere vykročiť aj do nepoznaných vecí. Aby ste aspoň trochu ochutnali z Božej dobroty, ktorú sme si užívali my, tu je zopár „perličiek“, ktoré verím, že si každý z nás, čo sme tam boli, odniesol v srdci domov.

Piatok: ...po výbornej večeri máme prvé spoločné zhromaždenie, kde je hlavnou témou Vykúpenie a na výzvu prichádza vyše 10 detí, ktoré chcú odovzdať svoj život Pánovi (verím, že presné číslo poznajú v nebi). Modlíme sa s nimi a po večerníčku dávame dobrú noc. Keď ideme pred spaním pozrieť deti, nájdeme na jednej izbe chlapcov vo veku 7-8 rokov, ako jedna z nich vedie svojich malých „spolubývajúcich“ k modlitbe pred spaním. ☺

Sobota: ...po dni plnom najrôznejších aktivít od športu, cez hry, tvorivé dielne až po opekačku, hľadanie pokladu a výborných domácich buchtičkách na večeru, prichádza opäť spoločné zhromaždenie. Dozvedáme sa na ňom, že keď patríme Pánovi, sme zároveň Jeho vyslanci a aby sme vedeli, čo robiť, potrebujeme poznať rozkazy nášho Kráľa, ktoré nájdeme v Biblii. Po zhromaždení dostávajú deti, ktoré nemajú a chcú si čítať, Nový zákon (gideonku). Keď potom ideme večer pozrieť deti na izby, na jednej naozaj podozri-vo ticho ☺. Keď vchádza vedúca dovnútra, nachá-

dza všetky deti (7-8 rokov) ležať na posteli a čítať Písmo, ktoré práve dostali. Na otázku, či tomu rozumejú, jedno dievčatko hovorí: „Áno, až mi slzy zastierajú oči“. Pán sa ich dotkol a dostali túžbu vedieť viac.

Po „oficiálnom ukončení“ zhromaždenia dávame deťom, ktoré by chceli, možnosť zostať a chváliť Pána ďalej. Najskôr zostáva zopár, potom sa viacero pridáva, až tam je nakoniec medzi 15-25 detí vo veku medzi 7-13 spolu s vedúcimi. Títo všetci vyše 2 hodín spontánne chvália Pána, modlia sa spoločne i individuálne jeden za druhého, kladú na seba ruky v žehnaní a prihovorných modlitbách alebo len v tichosti zostávajú pred Pánom stáť, kľačať, sedieť... A my vedúci? Iba sa s radosťou prizeráme a zapájame do toho, čo robí Pán. Sme všetci spolu pred Pánom a On sám sa dotýka srdca detí aj dospelých bez akéhokoľvek vonkajšieho organizovania.

Nedeľa: ...po krátkych workshopoch prichádza čas na posledné zhromaždenie. Tentokrát je našou témou Odpustenie. Na konci slova, kto chce, môže prísť dopredu, zobrať si kamienok, ktorý symbolizuje osobu, ktorá nám ublížila alebo vec, ktorá nás zranila a symbolicky ju položiť pod kríž ako vyjadrenie toho, že to odovzdávame Pánovi a rozhodujeme sa odpustiť. Prichádzajú dospelí i deti a skladajú bremená

zo svojho srdca pod Pánov kríž. Opäť je medzi nami Božia prítomnosť taká citelná, že sa nám nechce stretnutie ukončiť a tak ešte chvíľu zostávame v modlitbách a chválach, až nakoniec sa predsa len musíme rozísť, lebo je čas na obed a návrat domov.

Vďaka Pánovi, že aj deti je Kráľovstvo nebeské. Vytvárajme im priestor a modlime sa za nich, aby si Ho zamilovali čo najskôr. Neexistuje lepšia „investícia“ do ich života.

Viera Hroncová

Deti prebudení?

Sobotný večer v Jelke bol naozaj úžasný. Bála som sa aj pohnúť, aby som niečo nepokazila ľudským zásahom. Deti boli dotknuté Duchom Svätým, verím že všetky, i keď niektoré viac a iné menej, modlili sa jeden za druhého, plakali i boli radostné, modlili sa za chorých. Nebolo to plánované, prišlo to tak nečakane pri chválach asi o 21,30 hod. Keby som nezačala čítať predtým knihu Deti prebudení, tak by som sa asi až zľakla, čo sa deje. Nikdy som nebola takto s deťmi v tábore alebo na detských bohoslužbách a nevidela, ako na nich pôsobí Duch Svätý. Bolo to niečo mimoriadne.

Inak všetky deti boli veľmi zlaté. A aj z našich detí som bola prekvapená. Najmä z Tiborka, aký je to veľmi dobrý chlapec, tak sa vzorne staral o sestričku, že niektoré mamy by sa mohli schovať. Stále na ňu dával pozor kde je, či je dobre oblečená, ráno ju česal a umývali si spolu zuby aspoň 3 x denne. Aj Adamko bol veľmi zlatý. Na izbe spali traja takí asi 6 roční a Adamko ich „prinútil“ sa pred spaním pomodliť, lebo to tak treba. Vypýtal si malú Gideónsku Bibliu, keď si mali prísť zobrať len tie deti, ktoré doma Bibliu nemajú s tým, že on ju tu nemá a si ju len požičia, aby ju tu mal (rovnako aj Toni Kopas). Ja som bola z celého výletu veľmi pozhnaná a bolo mi len ľúto, že nemám desať rokov alebo menej a nemám také čisté a úprimné srdiečko ako oni.

Regina z Trnavy (red. krátené)

Predstavujeme prácu s deťmi v Partizánskom

S prácou sa začalo vo februári 2010. Odvtedy už bolo asi 50 stretnutí, konaných v priestoroch ECM Partizánske. Priemerná účasť detí na kluboch je 7-8. Stretávame sa každý utorok o 14 hod. Deti na aktivity chodia radi. Za disciplínu sú aj odmeňované. Tým sa motivujú k väčšiemu sebaovládaniu a úctivosti k sebe aj k druhým.

Na stretnutiach sa modlíme, spievame kresťanské piesne, čítame príbehy o Pánovi Ježišovi Kristovi a hráme hry. Buď si kreslíme, omaľováme, striháme, lepíme, skladáme...alebo sa hráme spoločenské hry, či pracujeme so stavebnicou.

Aktivít v našom klube je veľa, avšak bez finančných prostriedkov si túto službu nedokážem predstaviť. Preto ak chcete pomôcť okrem modlitieb za túto službu, môžete prispieť aj finančne podľa uváženia.

Za modlitebnú a finančnú pomoc v mene našich detí vopred srdečne ďakujem!

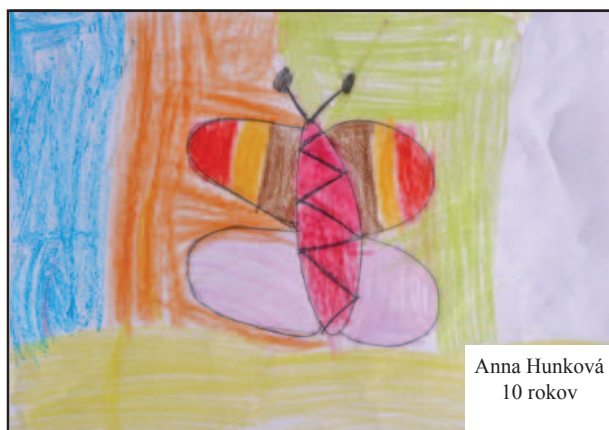
Viliam Rác

Braňo Hunka
8 rokov

Adrián Rihár
7 rokov

Anna Hunková
10 rokov

Katka Rihárová
11 rokov

Milí rodičia, starí rodičia, detskí služobníci! V júni radi uverejníme fotky Vašich detí. Fotografie posielajte v pôvodnom nezmenšenom formáte na adresu: martinybostok@gmail.com

OZNAMY A SPRÁVY

Pán života a smrti odvolal 14. apríla 2011 z tejto časnosti brata Wilfrieda Bolaya

Brat Bolay sa narodil 3. júla 1951 v meste Stuttgart-Bad Cannstatt ako druhé dieťa kazateľského manželského páru Gustava Bolaya a Hermíny Bolay, rodenej Pollack.

Maturoval na humanitnom gymnáziu a potom študoval evanjelickú teológiu a katechetiku v Tuebingen.

Už od svojich 14 rokov spolupracoval v nedeľnej škole – besiedke. Aj počas teologického štúdia až do nástupu na kazateľské miesto, viedol prácu besiedok. Počas štúdia v rokoch 1971 až 1978 viedol tiež Tónštúdio, misiu ECM cez rádio (dnes Radio m). Túto prácu založil jeho otec v roku 1960. V roku 1978-1980 bol praktikantom a kazateľom vo vzťahu na skúšku vo farnosti Ulm-Zion. V roku 1981 prijal brat Wilfried ordináciu a nastúpil ako pastor v Esslingen. V rokoch 1980-1986 bol tiež vedúcim kazateľom v diaspornej farnosti Schweinfurt/Wuerzburg. Táto práca v diaspore začala silnieť. Najmä vo Wuerzburgeru sa zbor rozrástol z 20 na 70 členov.

V roku 1986 bol brat Wilfried Bolay zvolený za sekretára evanjelizácie, neskôr Evanjelizačná práca ECM. K tomu patrilo aj vedenie stanovnej misie. Vedenie stanovnej misie ECM odovzdal brat Bolay svojmu nástupcovi v júli 2010. Týmto nástupcom je brat Hans-Martin Kienle. Stanovú misiu ECM viedol brat Bolay k značnému rozmachu. Z pôvodných 2 stanov na 11. V roku 1991 sa k práci pridal autobus, EMK-mobil a v roku 2009 EMK hrací mobil pre deti. Stanová misia získala v roku 1990 vlastný objekt v Laichingen, ktorý je až doteraz zveľaďovaný.

Po politických zmenách v Európe v rokoch 1990-1991 sa brat Wilfried usiloval podporiť misijné úsilie domácich cirkví ECM aj v iných krajinách a rozšíriť prácu stanovnej misie ECM aj do krajín bývalého východného bloku. Ponúkal aj možnosť využitia zariadení stanovnej misie v ďalších krajinách Európy. A z tohto jeho úsilia ho aj u nás, na Slovensku, poznáme z mnohých nasadení po celom území našej republiky, a to nie len v rámci ECM.

Ako sekretár pre evanjelizáciu kládol brat Wilfried veľký dôraz na vzdelávanie v tejto oblasti v rámci školení, seminárov, a to nie len na úrovni zborov. Ponúkal cca 70 tém o evanjelizácii, misii a zborovom raste. Často najazdil autom ročne aj 100 000 kilometrov. Aj v našej oblasti sme brata Bolaya mali na dvoch seminároch pre pracovníkov cirkvi. S ohlasom boli prijímané aj jeho prednášky na KETM v Banskej Bystrici. Aj brat Bolay si veľmi cenil to, že bol pozývaný prednášať na univerzitu do Banskej Bystrice na katedru evanjelikálnej teológie a misie, do Estónska, Tallinu, do Baltického misijného centra a na Vysokú školu teologickú do Reutlingen.

Jeho nasadenie bolo však aj v ekumenických organizáciách. Bol členom Európskej metodistickej rady. Bol dobrým partnerom na rozhovory, obľúbený pre svoj humor a nevyčerpatelnú energiu, muž viery.

Na začiatku roku 2009 bratovi Bolayovi diagnostikovali rakovinu. Liečenie malo spočiatku dobrý účinok a umožnilo bratovi Bolayovi prakticky až do vianoc 2010 pracovať.

Svoje posledné dni brat Bolay strávil v starostlivosti rodiny svojich bývalých farníkov, kde začínal svoju kazateľskú dráhu.

Sme vďační za život brata Bolaya, ďakujeme nášmu nebeskému Otcovi za možnosť sa s ním a jeho životným svedectvom stretnúť. Bude aj nám na Slovensku chýbať.

Biskupka ECM v Nemecku, Rosemarie Wenner, vyjadrila vďačnosť bratovi Wilfriedovi za cirkev, že inšpiroval ECM k tomu, aby bola misijnou cirkvou a pozývala ľudí k osobnému stretnutiu s Kristom.

„Rovnako ako nám chýba Wilfried Bolay, sme vďační Bohu za jeho život a jeho svedectvo, a to aj v čase choroby až do jeho posledného dychu“, povedala biskupka.

Miroslava Procházková

Blahoželáme

Brat **Josef SEDLÁČEK** sa 25. apríla 2011 dožil krásnych 90 - tých narodenín.

Sestra **Anna JOTOVÁ** sa 2. mája 2011 dožila krásnych okrúhlych 95 – tých narodenín.

K ich sviatku im posielame verš: *Moje ústa budú rozprávať o tvojej spravodlivosti, každý deň o твоjich spásnych skutkoch, aj keď ich neviem spočítať. Bože, učil si ma od mladosti a ja dosiaľ hlásam Tvoje obdivuhodné skutky. Ž 71, 15-18*

Výročná konferencia ECM

sa bude konať v dňoch 27. -29. 5. 2011 v Prahe.

Nezabudnime, že:

ako členovia alebo priatelia svojej cirkvi môžeme potvrdiť svoju vieru pri májovom sčítaní ľudu a priznať sa k evanjeliu, ktoré aj my zvestujeme.

Evanjelická cirkev metodistická, Slovenská oblasť

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe FAREBNE

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ